

معاینه کامل

بیمار آمریکایی: ترامپ تا چه حد به فاجعه کرونا دامن می‌زند؟

ایالات متحده ناتوان در رهبری جهانی

از دحام برآید، تصمیم گرفته است تا توزیع غذا را به منطقه صنعتی در حومه شهر منتقل کند. صف دریافت‌کنندگان تا دو بلوک ادامه دارد و همه چیز طبق قاعده پیش می‌رود.

اگر شخصی با اتومبیل سر برسد، به او اجازه نمی‌دهند که شیشه‌هایش را پایین بکشد. وقتی راننده به توقفگاه می‌رسد، موتور را خاموش و صندوق عقب را باز می‌کند. سپس سه مددکار با ماسک محافظ، یکی پس از دیگری آمده و سه ساک کاغذی را در صندوق می‌گذارند که یکی از ساک‌ها حاوی غذاهای فاسد نشدنی، دیگری حاوی محصولات لبنی و سومی حاوی میوه و سبزی‌ها است. هیچ حرفی ردوبدل نمی‌شود و تمام چیزی که شما می‌شنوید، صدای باران است که بر سقف اتومبیل برخورد می‌کند.

تصاویری از دهه ۱۹۲۰

بحران کرونا ویروس در هیچ جایی از آمریکا تا به این حد محسوس نیست که در این مراکز توزیع غذا مشاهده

گرگ ترنر^۴ با لبخند تلخی می‌گوید: «هرگز تصور نمی‌کردم که لازم باشد، چنین کاری انجام دهم». با توجه به این جمله، گویی احساس می‌کند مجبور به عذرخواهی شده باشد. امروز، یک بعدازظهر بارانی (روز دوشنبه) در آلامدای^۵ کالیفرنیا است. ترنر ۵۵ ساله و اهل ورزش، یکی از ده‌ها آمریکایی است که راهی بانک غذای^۶ شهر می‌شود. وقتی از او پرسیدند که آیا شغلش را از دست داده است، دستش را بالا آورد و جلوی دهانش قرار داد. او سه هفته پیش بدون هیچ ملاحظه‌ای پس از ۱۵ سال کار به عنوان متصدی دستگاه برای فروشنده شرکت سهامی دودو پوینت^۷، غول صنعت مواد شیمیایی بیکار شد. کیندی هاتز^۸، مدیربانک غذای می‌گوید: «مردم ۱۰ برابر بیشتر از حد معمول به اینجا می‌آیند و هر روز نیز تعدادشان بیشتر می‌شود». او برای آنکه از عهده این

کریستین کولمن، گیدو مینگلز، رالف نیوکرش، فیلیپ اوهمک، رنه فیستر، مارک پیترک و میشل ساگا، اعضای تحریریه مجله اشپیگل^۲، در این مطلب با عنوان «بیمار آمریکایی: ترامپ تا چه حد به فاجعه کرونا دامن می‌زند؟»^۳ - که در ۱۱ آوریل ۲۰۲۰ در تارنمای اشپیگل منتشر شده است - سعی نموده‌اند تا گزارش نسبتاً کاملی از وضعیت کنونی ایالات متحده و ناتوانی و بحران‌های جامعه که بعد از گسترش بیماری کرونا بیش از گذشته نمودار شده‌اند، ارائه داده و از سوی دیگر، مدیریت دونالد ترامپ را که به عنوان شاهدی برای خود درگیری این ابرقدرت جهانی با خودش محسوب می‌شود، مورد انتقاد قرار دهند.

4. Greg Turner

۵. Alameda منطقه اسپانیایی‌زبان در کالیفرنیا
۶. food bank که غذاهای اساسی و اقلام فاسد نشدنی ذخیره می‌گردد و به مردم نیازمند داده می‌شود
7. DowDuPoint Inc.
8. Cindy Houts

1. Kerstin Kullmann, Guido Mingels, Ralf Neukirch, Philipp Oehmke, René Pfister, Marc Pitzke und Michael Sauga

2. DER SPIEGEL

3. The American Patient: How Trump Is Fueling a Corona Disaster

دست دارد؛ اما در حال حاضر تعداد مبتلایان نزدیک به ۵۰۰۰۰۰ نفر است، بیمارستان‌ها در نیویورک، دترویت و نیواورلئان، به ندرت از عهده رسیدگی به افراد بیمار برمی‌آیند.

رهبر جهانی ناتوان

ضمناً ایالات متحده برخلاف نقشی که در بحران‌های قبلی جهان ایفا نمود، اکنون به عنوان رهبر جهانی ناتوان است. در حال حاضر این کشور، بیش از حد با خود درگیری دارد. ترامپ، مانند همیشه با حمله به سازمانی بین‌المللی یعنی سازمان بهداشت جهانی^۲، می‌کوشد تا خود را نجات دهد. این سازمان مبارزه جهانی علیه بحران را هماهنگ می‌سازد. ترامپ تهدید کرده که بودجه سازمان بهداشت جهانی را قطع می‌کند، زیرا مدعی است که این سازمان در رابطه با کرونا اشتباه کرده است. ترامپ، همچنین در سخنرانی افتتاحی خود در ژانویه ۲۰۱۷ گفت: «آمریکا برنده شدن را دوباره آغاز خواهد کرد، برنده شدنی که پیش‌تر تجربه نکرده است.» اکنون ایالات متحده در مبارزه جهانی علیه این ویروس، به کودک مشکل‌آفرینی تبدیل شده است. در حالی که چین و کره جنوبی جلوی گسترش سرایت ویروس را گرفته‌اند و بخش‌هایی از اروپا، می‌کوشند تا به تدریج به حالت عادی برگردند، ایالات متحده یکی پس از دیگری

می‌شود. یک بانک غذا در شیکاگو در یک روز، بیش از سه تن غذا را توزیع نمود. در منهن، صف توزیع غذا تا چندین بلوک ادامه دارد که اگر صحنه به صورت سیاه و سفید بود، به سختی می‌شد آن را از تصاویر دهه ۱۹۳۰ تشخیص داد. زمانی که دونالد ترامپ، سه سال پیش به عنوان رئیس جمهور سوگند خورد، متعهد شد تا به غرور و قدرت ملی بیفزاید. ترامپ در سخنرانی افتتاحیه خود در ۲۰ ژانویه سال ۲۰۱۷ گفت: «ما مشاغل خود را پس می‌گیریم. ما ثروتمان را پس می‌گیریم». او حتی از رهایی زمین از «مصیبت بیماری‌ها» صحبت کرد. او می‌گفت: «غرور ملی جدیدی روحمان را خواهد نواخت، دیدگاهمان را ارتقا خواهد داد و دسته‌بندی‌هایمان را از بین خواهد برد.»

اکنون کرونا ویروس، این کشور را در بزرگ‌ترین بحران از زمان رکود اقتصادی بزرگ تاکنون فروبرده است. آن زمان در پاییز ۱۹۲۹، با ورشکستگی بورس سهام نیویورک شروع و با هوشیاری جمعی کنترل گردید. بیماری همه‌گیر بر تمام کشورهای این سیاره تأثیر می‌گذارد اما در هیچ کجا در نیای غرب، کمبودها این‌گونه بی‌رحمانه نمایان نشده است که در ایالات متحده خود را نشان می‌دهد. در پایان فوریه، رئیس‌جمهور آمریکا ادعا کرد که دولتش کنترل کامل اوضاع را در

رکورد منفی به جامی گذارد. عفونت در هیچ کشور دیگری تا به این حد، سرایت نکرده است و خود کاخ سفید پیش‌بینی می‌کند که تا پاییز، ۲۴۰۰۰۰ نفر در اثر این بیماری فوت کنند. همچنین، مطالعه مرکزی دولت فدرال در شهر سنت لوئیس در میسوری نشان می‌دهد که تا ماه ژوئن، ۴۷ میلیون آمریکایی شغل خود را از دست خواهند داد.

ترامپ کرونا را کم‌اهمیت تلقی کرد

رئیس‌جمهور به کرونا اهمیت نداد و در صدد بود تا در طول چند ماه، بحران را سرکوب کند. او نمی‌توانست درست تصمیم‌گیری کند که ویروس را جدی تلقی نماید یا آن را به عنوان اوهام افرادی از حزب دمکرات نادیده بگیرد. به نظر می‌رسید که او، این امر را موضوعی در رابطه با انتخاب مجدد خود می‌بیند. مشاوران ترامپ بارها و بارها مسائل را به او گوشزد کرده‌اند اما تأثیری نداشته است. زمانی که رئیس‌جمهور، جمعه هفته پیش اعلام می‌کرد که قرار است مراکز برای کنترل بیماری به مردم توصیه کنند که در اماکن عمومی از ماسک استفاده نمایند، بی‌درنگ افزود که فکر نمی‌کند که خودش حتی از یکی از آن‌ها استفاده نماید؛ «خودم این کار را نمی‌کنم، به هیچ وجه». حرف‌های او مسلماً هیچ مشکلی را حل نمی‌کند اما

پاندمی^۱ نیز ضعف‌هایی را آشکار می‌سازد که قبلاً در انتخاب ترامپ وجود داشته است: نظام ورشکسته بهداشت و سلامتی که بیش از همیشه مورد نیاز بوده و نظام سرمایه‌داری که در اوقات رونق اقتصادی، مهار شدنی نیست و در هنگام ورشکستگی بی‌مهابا است؛ اما مهم‌تر از همه، پاندمی چهره دموکراسی را نشان داد که فراموش کرده است، چگونه از پس مشکل برآید.

آیا جهان شاهد فروپاشی ابرقدرت است؟

همان‌طور که دانشمند علوم سیاسی واشنگتن، راش دوشی^۲ بدان اشاره می‌کند، آیا جهان شاهد فروپاشی ابرقدرت است؟ آیا ایالات متحده با لحظه «سوئز»^۳ روبه‌رو است؟ در پاییز سال ۱۹۵۶، مصر در نزاع بر سر کانال سوئز، برنده شد و به دنیا نشان داد که دیگر روزهای سلطه بریتانیا به سرآمده است. نشانه‌های پایان دوران آمریکا نیز اغلب بروز کرده اما علائم بحران، هرگز به این روشنی نبوده است که اکنون وجود دارد. با توجه به اینکه ویروس از بازاری در وهان گسترش یافت - که در آن جانوران عجیب به فروش می‌رسید - چین نخستین کشوری است که دچار پاندمی شده است.

۱. Pandemic (of a disease) همه‌گیری بیماری

۲. Rush Doshi

۳. Suez moment اشاره به بحران کانال سوئز دارد که با ملی شدن این آبراه، بریتانیا مجبور به ترک آن گردید. در اینجا منظور خاتمه ابرقدرتی آمریکاست.

در حال حاضر، حمل و نقل هوایی کالاهای کمیاب به ایالات متحده دایر است: تب‌سنج‌ها، ماسک‌ها و گان‌های^۴ محافظ.

آیا ما شاهد تغییراتی در تعادل قدرت هستیم؟

حمل بار با هواپیما از شانگهای به نیویورک، نشانه همکاری و همچنین، نشانه حرکت ماهرانه‌ای است. تصویر پکن که آسایش ایالات متحده را فراهم می‌کند، گویی که کشوری در حال توسعه است، نمایشگر تغییر در تعادل جهانی قدرت است؛ بیمار آمریکایی تحت مراقبت دکتر چینی مهربان اما جدی قرار داد. نیاز مبرم آمریکایی‌ها به کمک، بیش از هر جایی در نیویورک، بزرگ‌ترین شهر این کشور مشاهده می‌شود. در آنجا بیمارستان‌ها به دلیل ازدحام مردم در رابطه با پاندمی، در حال به هم ریختگی است. جانانان مارشال،^۵ رئیس بخش اورژانس بیمارستان میامونیدس^۶ می‌گوید: «بیمارستان ما تقریباً به‌طور کامل پر از بیماران کرونایی است». این بیمارستان، بزرگ‌ترین بیمارستان بروکلین با بیش از ۷۰۰ تخت است. وقتی مارشال در یک شیفت بیمارستانی با تلفن صحبت می‌کند، از نفس می‌افتد چون همکاران دائماً صحبتش را با پرسش‌هایشان قطع می‌کنند.

۴. gown لباس بیمارستانی

5. Jonathan Marshall

6. Maimonides

مارشال از ابتدای بحران کرونا در نیویورک (در آغاز ماه مارس)، بی‌وقفه کار کرده است.

چرا شیوع بیماری کرونا، چنین ضربه سختی به این شهر وارد نمود؟

اگر با مارشال صحبت کنید، به سرعت و کاملاً روشن درمی‌یابید که هماهنگی متمرکز وجود ندارد. بر اساس نظراعضای انجمن پرستاری که نماینده ۴۲۰۰۰ پرستار در نیویورک است، حدود ۸۵ درصدشان با بیماران مبتلا به کوید ۱۹ تماس داشته‌اند اما تقریباً سه چهارمشان به لباس محافظ مناسب دسترسی نداشتند. مارشال می‌گوید: «ما تیم‌هایی داریم که در حال حاضر به‌طور تمام‌وقت، در هفته کار می‌کنند تا تجهیزات حفاظت شخصی را تهیه نمایند. او می‌گوید که از منابع شهر، ایالت و منابع شخصی، بهره‌برداری کرده است. آیا از واشنگتن دستبازی به کمک او آمده است؟ مارشال می‌پرسد دولت ترامپ؟ خیر.» در حال حاضر بیمارستان همراهِ محل صندوق خود چند میلیون دلار صرف مبارزه با پاندمی می‌کند. مارشال می‌گوید که هنوز معلوم نیست دولت، قدمی برای کمک بردارد.

درواقع، ایالات متحده باید به خوبی برای پاندمی آماده می‌بود. در سال ۲۰۱۸، تقریباً ۱۸ درصد تولید ناخالص داخلی کشور در

بخش سلامت صرف شد، یعنی در کل، ۳/۶ تریلیون دلار (۳/۳ تریلیون یورو)؛ اما نظام بهداشت آمریکا، فوق‌العاده پرهزینه و بسیار ناکارآمد است. ثروتمندان و افرادی که شغلی خوب دارند، اغلب از مراقبت بهداشتی عالی برخوردار می‌شوند. البته پول زیادی وارد صندوق شرکت‌های دارویی و بیمه می‌شود که در حال حاضر این وضع، به دلیل بی‌کفایتی سیاسی تشدید شده است.

همه چیز روبه‌راه است!

نخستین بار کوید ۱۹ در ایالات متحده، در ۳۰ ژانویه و در سیاتل کشف گردید، یعنی همان روزی که برای نخستین بار در کره جنوبی یافت شد. شهروندان کره جنوبی به سرعت به روش تست کردن روی آورده و به زودی توانستند ۱۰۰۰۰ مورد مشکوک در روز را تست کنند. از سوی دیگر، ترامپ در ۲۶ ژانویه در مجمع جهانی اقتصاد در داووس ادعا کرد که «ما اوضاع را تحت کنترل داریم، در حال حاضر همه چیز روبه‌راه است». هیچ چیز مقدم بر حقیقت نیست. ناگهان در مراکز کنترل بیماری^۱ تصمیم بر آن شد که به جای استفاده از یک نوع روش تست سازمان بهداشت جهانی در مورد کرونا ویروس، از تست ویژه خودشان استفاده کنند. نقص این تست، به سرعت مشخص

شد و در نتیجه، هفته‌ها گذشت بدون آنکه کسی قادر به تشخیص آن باشد که بیماری تا چه حد در ایالات متحده گسترش یافته است. در ۳۰ ژانویه، سازمان بهداشت جهانی نسبت به همه‌گیری جهانی کرونا ویروس هشدار داد. همان روز، در کمپین رالی^۲ در میشیگان، ترامپ گفت: «ما در این کشور مشکل کوچکی داریم». در اوایل فوریه، فرمانداران برخی ایالت‌ها از واشنگتن درخواست کمک کردند، آن‌ها به لباس محافظ و دستگاه تنفس نیاز داشته و انتظار آن را هم داشتند که از خزانه استراتژیک کشور تأمین شود. خزانه استراتژیک کشور در سال ۱۹۹۹ تحت سرپرستی ۲۰۰ کارمند در چند محل سری به وجود آمد؛ اما پس از پاندمی H1N1 یا آنفولانزای خوکی^۳ سال ۲۰۰۹، کسری‌های این خزانه، هرگز به درستی تأمین نگردید.

پرستاران در بروکلین: «در حال حاضر ما در این کشور مشکل کوچکی داریم»، چه حرف نامربوطی!

در ۵ فوریه، وزیر بهداشت و خدمات انسانی، الکس آزار^۴ از کاخ سفید ۴ میلیارد دلار به منظور تأمین لوازم مورد نیاز برای مبارزه با این بیماری درخواست نمود؛ اما این پول، هرگز به دستش نرسید زیرا مشاوران

ترامپ هنوز تصور می‌کردند که هشدار درباره کرونا ویروس اغراق‌آمیز است و رئیس‌جمهور نیز، مشخصاً می‌ترسید که خبرهای بد ارزش سهام را کاهش دهد. همچنین، ترامپ از آنکه توصیه‌هایی در مورد پاندمی ارائه گردد، امتناع می‌کرد. در ۲۵ فوریه، جشن‌های ماردی گراس^۵ در نیواورلئان، با ده‌ها هزار شرکت‌کننده در حال رقص و مشروب‌خواری اوج گرفت که در خیابان‌های شهر حرکت می‌کردند. درست شبیه بارهای اسکی و سرگرمی در شهر اتریشی ایشگل^۶ که یکی از مسیرهای اصلی عفونت بود و این بیماری را به آلمان و دیگر کشورهای اروپای غربی سرایت داد؛ در واقع، این جشن کارناوالی زمینه‌ساز ایدئال شیوع بیماری را فراهم نمود. به گفته سینتیا لی شنگ^۷، رئیس جفرسون پریش^۸، ناحیه‌ای در مجاورت نیواورلئان: «ما حتی به لغو کردن ماردی گراس فکر نکردیم. می‌دانستیم ویروس در سایر بخش‌های جهان شایع است، اما تصور نمی‌کردیم که وارد آمریکا شود».

«به معجزه می‌ماند، محو خواهد شد»

یک سوءتفاهم پیش آمد که تا حد زیادی هم تقصیر ترامپ بود. در روزهای جشن، وقتی که گروه‌های جمعیت در خیابان بوربن کار خود را

۵. Mardi Gras جشن سنتی سالیانه

6. Ischgl

7. Cynthia Lee Sheng

۸. Jefferson Parish بخشی در ایالت لوئیزیانا

۲. campaign rally تجمع عمومی بزرگی به منظور پشتیبانی از مثلاً یک حزب سیاسی

3. swine flu (H1N1)

4. Alex Azar

1. CDC

آمریکایی‌های سفیدپوست است. آمریکاییان آفریقایی تبار بیش از حد متوسط، احتمال دارد که در مشاغلی استخدام شوند که کار در خانه برایشان امکان‌پذیر نباشد و خطر ابتلا به عفونت در آن‌ها بالا است. تا اواسط هفته، ۱۷۷ نفر در شیکاگو به خاطر ابتلا به این ویروس مردند که بیش از ۷۰ درصدشان، آمریکایی آفریقایی تبار بودند، با وجود آنکه فقط یک سوم جمعیت شهر را تشکیل می‌دهند. شهردار شیکاگو، لوری لایت فوت^۱ گفت: «همه ما دچار بحران هستیم اما همه ما این بحران را به صورت یکسان تجربه نمی‌کنیم». بسیاری از رؤسای جمهور در زمانی که کشورشان بیش از همیشه نیازمند

بیمه سلامت در ایالات متحده، اغلب به طریق کارفرمای شخصی به دست می‌آید، یعنی حفظ سلامتی مستقیماً در گرو شغل مردم است. افرادی که در بخش‌هایی با مزد کم کار می‌کنند، مانند خدمه رستوران، صندوق‌داران یا باربران جزء، اغلب مجبورند تا حق بیمه را خودشان بپردازند؛ اما این بیمه بسیار پرهزینه است، بخصوص با توجه به آنکه در حال حاضر، حداقل دستمزد در بسیاری از ایالت‌های آمریکا، ۷/۲۵ دلار در ساعت است. پس تعجبی ندارد که پاندمی به گونه نامتناسبی بر تعداد زیادی از آمریکایی‌های آفریقایی تبار تأثیر بگذارد؛ یعنی کسانی که درآمدشان به طور متوسط ۲۵ درصد کمتر از

می‌کردند، رئیس‌جمهور درواشنگتن به مردم می‌گفت که این بیماری را همانند آنفولانزا تلقی کنید. در روز بعد، رئیس‌جمهور حرف آخر خود را درباره غفلت از کنترل بحران بیان نمود: «از بین خواهد رفت، روزی از بین خواهد رفت (به معجزه می‌ماند)». در حالی که امروز، سرانه مرگ و میر ناحیه جفرسون پریش، بیشتر از نیویورک است. تقریباً مانند هر جای دیگر ایالات متحده، به مردمی ضربه می‌زند که در انتهای نردبان اجتماعی - اقتصادی جای دارند. حتی پیش از این پاندمی، آمریکایی‌هایی که زیر خط فقر زندگی می‌کردند، پنج برابر بیشتر از ثروتمندان در معرض خطر ابتلا به بیماری بودند.

1. Lori Lightfoot

دارد، صدای خنده خوب و بلند است. اگر کسی بتواند هر ۱۰ روز جوک خوبی بگوید، تصور می‌کنم که مشکلات ما حل خواهد شد». البته آمریکایی‌ها به زودی علاقه خود به شعارهای رئیس‌جمهور را از دست داده و حقایق سخت اقتصادی را می‌دیدند. در پاییز سال ۱۹۳۲، نرخ بیکاری در ایالات متحده، تقریباً ۲۴ درصد شد و در آن سال، بازده اقتصادی ۱۲/۹ درصد کاهش یافت. در انتخابات ریاست جمهوری ۸ نوامبر ۱۹۳۲، کاندیدای دمکرات‌ها فرانکلین دی روزولت بره‌ور، نماینده جمهوری خواهان پیروز گردید.

درواقع، به سختی بتوان زمانی را حدس زد که اقتصاد آمریکا به سرعت بازسازی شود. تعداد روزافزون بیکاران در آمریکا، در رسانه‌های آمریکایی با عنوان «بیکاری حیرت‌انگیز» بیان می‌شود. فقط در سه هفته گذشته، بیش از ۱۵ میلیون آمریکایی درخواست مزایای بیکاری کرده‌اند. گلدمن ساچز^۷ در تولید ناخالص داخلی در سه ماهه دوم این سال، ۳۴ درصد رکود را تجربه می‌کند. این بانک ۶/۲ درصد رکود اقتصادی را در ۲۰۲۰ پیش‌بینی می‌نماید. به گفته میشل گرین^۸، کارمند کاخ سفید در زمان جرج دبلیو بوش - که اکنون در دانشگاه جرج تاون تدریس می‌کند - «در تاریخ آمریکا هرگز

خدمت می‌کرد، آن هم هنگامی که بایدن معاون رئیس‌جمهور بود»: «ترامپ دولت را بی‌اثر کرده است». ترامپ نتوانست بسیاری از سمت‌های مهم دولتی را پر کند یا به‌کلی آن‌ها را منحل سازد. در یک حرکت بخصوص مصیبت‌بار، او گروه ضربت پاندمیک در شورای امنیت ملی را منحل نمود که رئیس‌جمهور باراک اوباما پس از بروز فاجعه ابولا در غرب آفریقا، آن را به وجود آورده بود. بدون شک، ترامپ رویکردی نمایشی نسبت به بحران اتخاذ کرده است. رئیس‌جمهور به ندرت به اندازه سه هفته گذشته در معرض دید بوده است و در این مدت، روزانه در کنفرانس‌های مطبوعاتی شرکت می‌کرد که می‌شد در مدت دو ساعت برگزار نمود. استراتژی بیشتر تبلیغات او نیز ظاهراً کارآمد است؛ رتبه تأیید رئیس‌جمهور هرگز بالاتر از زمانی نبوده است که بحران کرونا شروع شد اما آیا این تأیید، دوام خواهد یافت؟

بیکاری «حیرت‌آور»

زمانی که ایالات متحده در سال ۱۹۲۹، دستخوش بحران بزرگ شد، رئیس‌جمهور هربرت هوور^۱ می‌کوشید تا شادی ملی را با شوخ‌طبعی حفظ کند. او می‌گفت که بحث درباره بحران اقتصادی تنش‌آور است و می‌افزود: «چیزی که کشور، درست و همین حالا به آن نیاز

کمک است، بهتر از این عمل می‌کنند؛ جان اف کندی کشور خود را در بحران موشک کوبا هدایت نمود، جورج دبلیو بوش طی بحران مالی ۲۰۰۸، به توصیه کارشناسان گوش می‌داد اما ترامپ، به این ویروس به چشم راهی برای غلبه بر خصومت دیرین نمی‌نگرد و برعکس، او ظاهراً ویروس را نوعی توهین شخصی تلقی می‌نماید. یکی از دلایلی که این پاندمی به آمریکا چنین ضربه سختی می‌زند، آن است که ظاهراً هیچ‌کس قادر نیست رئیس‌جمهور را از وسواس‌هایش دور کند. او مرتباً کارشناسان و متفکران مستقل را از کاخ سفید و دولت رانده است. در همین سه سال، چهار مشاور امنیت ملی، سه رئیس ستاد و دو وزیر دفاع آمده و رفته‌اند. در سال‌های اول، کار رئیس ستاد ترامپ این بود که با رئیس‌جمهور درباره تصمیمات عجولانه صحبت کند اما اکنون، دو هفته است که این سمت در اختیار مارک میدوز^۲ است؛ عضو پیشین و فوق‌العاده محافظه‌کار و تحریک‌پذیر کنگره از شمال کارولینا که با تعریف و تمجید از رئیس‌جمهور در فاکس نیوز^۳ این شغل را به دست آورده است.

به گفته جولیان اسمیت^۴ (معاون مشاور امنیت ملی که برای جو بایدن^۵

۱. Cuban missile crisis ۱۳ روزه آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۶۲

2. Mark Meadows
3. Fox News
4. Julianne Smith
5. Joe Biden

۷. Goldman Sachs بانک چندملیتی سرمایه‌گذاری و شرکت خدمات مالی در آمریکا

8. Michael Green

6. Herbert Hoover

رئیس جمهوری با چنین اطلاعات اقتصادی ضعیفی مجدداً انتخاب نشده است.»

ویروس به تمام بخش‌های اقتصادی ایالات متحده خسارت وارد کرده است. نخست به بارها، رستوران‌ها، تئاترهای نمایش و افرادی مانند متیو ویراگ^۱، خسارت وارد کرد که دو سینمای نمایش فیلم‌های هنری را در بروکلین اداره می‌کند. سینماهای دارای سرویس غذا در تمام شهر، شناخته شده هستند و شما می‌توانید در مدت تماشای فیلم، غذا و شراب سفارش دهید و این برنامه با ظرفیت اجرا می‌شود، درحالی‌که فیلم هنری و مستقل و همچنین، نمایش‌های «شیطانی» نیمه شب، به اضافه مجموعه‌هایی مانند بهترین «سینمای شهوانی اسکاندیناویایی از اوایل دهه ۱۹۷۰» را نمایش می‌دهند؛ اما اکنون همه این‌ها از میان رفته است. در ۱۳ مارس، ویراگ مجبور شد ۱۹۰ کارمندش را مرخص کند (مدیران، برنامه‌ریزان، آشپزها، متصدیان بار و نورپردازان). کارمندان اجازه داشتند غذای باقیمانده و آخرین بطری‌های الکل را به خانه ببرند. ویراگ، سخنرانی خداحافظی بسیار هیجان‌انگیزی کرد. ویراگ به خاطر می‌آورد: «می‌خواستیم یکدیگر را در آغوش بگیریم اما مجاز به این کار نبودیم.»

احتمالاً سینماها از جمله آخرین تأسیساتی هستند که بازخواهند شد، آن هم اگر محدودیت‌ها کم شود. ویراگ می‌گوید که تئاترها در اواسط ژانویه در چین بسته شده و تاکنون هیچ‌یک از آن‌ها بازگشایی نشده است. بزرگ‌ترین نگرانی ویراگ آن است که مشتریان چنان به خانه ماندن عادت کنند که به جای رفتن به سینما، تصمیم بگیرند روی نیمکت استراحت کنند. «با مشکلی چنین پیچیده مواجه نمی‌شدیم اگر حداقل با ۵۰ درصد ظرفیت خود عمل می‌کردیم». در حال حاضر روشن می‌شود که ایالات متحده به مراتب کمتر از سایر کشورها برای مبارزه با پاندمی اقتصادی تجهیز شده است. به گفته اقتصاددان جاستین ولفرز^۲: «پیش از این، هرگز چنین چیزی مشاهده نشد. ما در زمستان خوابی بسر می‌بریم و هیچ‌کس نمی‌داند که چه وقت بیدار خواهیم شد.»

موجودیت

دولت‌های رفاه اجتماعی اروپا ثابت کردند که برای حفظ تحرک اقتصادی در دوران تعطیلی، با انجام اقداماتی مانند برنامه مرخصی کوتاه‌مدت در آلمان و وام‌هایی با پشتیبانی دولت برای شرکت‌ها، آمادگی بهتری دارند. در ایالات متحده مشخص نیست که وجوه رفاهی حاصل از بسته ۲/۳ تریلیون دلاری کلان دولت، چگونه

قرار است به دست دریافت‌کنندگان برسد. در ضمن، موجودیت بسیاری از مشاغل کوچک و متوسط در معرض خطر است. شرکت‌هایی مانند سینمای خانه هنر ویراگ با چالش وحشتناکی روبه‌رو است. افرادی مانند گرگ ترنر^۳ و لیندزی کارلین^۴ نیز چنین وضعی دارند. ترنر و همسرش کارلین، اکنون رفته‌رفته به طول زمین بیس بال در صف بانک غذا در آلامدا فکر می‌کنند. کارلین ۴۲ ساله شغلش را به عنوان صندوقدار اغذیه‌فروشی در نزدیکی اوکلند، از دست داده است. آن‌ها تا سه هفته پیش، تقریباً ۶۰۰۰ دلار در ماه درآمد داشتند که در منطقه سانفرانسیسکو، درآمد چندان زیادی نیست؛ اما اکنون ترنر می‌گوید که آن‌ها «دقیقاً صفر» شده‌اند. آن‌ها بیمه سلامت خود را نیز از دست داده‌اند، چون به کارفرمایشان مربوط می‌شد.

هردوی آن‌ها می‌کوشند تا تحت برنامه بیکاری قرار گیرند که توسط کنگره برای کمک به مردم راه‌اندازی شده و طبق آن در چند ماه آینده، به مردم گوشت خواهند داد. هرچند کارلین می‌گوید: «وب‌سایت دائماً از کار می‌افتد، ظرفیت همه چیز تکمیل شده است». آن‌ها خط تلفن ویژه را نیز امتحان کردند اما در این مورد نیز شانس نداشتند. همین حالا صدها هزار آمریکایی موارد مشابهی را تجربه می‌کنند.

3. Greg Turner
4. Lindsey Karlin

2. Justin Wolfers

1. Matthew Viragh

آن‌ها در خانه جلوی کامپیوتر خود نشسته و می‌کوشند اکنون که بیکار شده‌اند، راهی برای گذران زندگی خود بیابند. برای شرکت‌های کوچک و متوسط، بسته‌ای به مبلغ ۳۵۰ میلیارد دلار در نظر گرفته شد که به دلیل تقاضای زیاد، دولت می‌خواهد ۲۵۰ میلیارد دلار دیگر نیز به آن بیفزاید. وزیر خزانه‌داری استیون منوچین^۱، اعلام کرد که وام‌هایی به ترتیب نوبت داده می‌شود تا به بانک‌ها کمک شود، چون در شروع آوریل با درخواست زیاد وام مواجه شده‌اند. ولفرز می‌گوید: «هنوز بسیاری از کارها به درستی پیش نمی‌رود زیرا سیستم برای این نوع سرمایه‌گذاری دولتی، طراحی نشده است.»

«انهدام کامل»

دیوید کونگ^۲، رئیس زنجیره بست وسترن^۳ و یکی از قدرتمندترین مردان صنعت هتلداری آمریکا، در هفته‌های اخیر چند هزار نفر را تعلیق یا تعدیل نمود؛ البته نه شخصاً. مدیران هتل‌ها، همه این کار را کردند. کونگ اکنون در فونیکس^۴ از درون خانه کار می‌کند و در حال حاضر، ارقامی که روی میز گذاشته می‌شود، چنان ناراحت‌کننده‌اند که خودش می‌گوید: «هیچ چیزی وجود ندارد که بتوانم به صورت معناداری این

وضع را با آن مقایسه کنم. در آخرین بحران اقتصادی در سال ۲۰۰۹، ما با ۱۶ درصد رکود مواجه شدیم. در عین حال، همه تصور می‌کردیم که بسیار زیاد است اما اکنون، کل حرفه‌ام دچار ۹۰ درصد رکود و گویی کاملاً منهدم شده است.» کونگ در جلسه‌ای با رئیس جمهور ترامپ که در ماه مارس با مدیران رده بالای صنعت هتل داری در کاخ سفید برگزار شد، حضور یافت. همه در آنجا بودند، رؤسای هیلتون^۵، ماریوت^۶، اینترکاننتیننتال^۷ و هیات^۸. فضای جلسه به گونه‌ای بود که گویی رقابتی بر سر آنکه چه کسی می‌تواند بدترین خبرها را بیان کند، در گرفته است. ترامپ در ازای ارائه هر خلاصه وضعیت می‌گفت: «بسیار متشکرم». خود ترامپ صاحب هتل است، به همین دلیل کونگ می‌گوید: «او مشکل را درک می‌کند. او واقعاً می‌خواهد به ما کمک کند اما بسته کمکی تصویب شده توسط کنگره بسیار ناچیز است.» او می‌گوید: «پول بسیار کمی است، بسیار کمتر از آن چیزی که انتظار داریم.»

بحران کرونا برای اقتصاد ایالات متحده، همانند سقوط از روی اسب بسیار بلند است. تا این اواخر، ایالات متحده قدرت اقتصادی رهبر و بی‌رقیب جهان تلقی می‌شد (با ارزشمندترین شرکت‌ها، بزرگ‌ترین بازارهای مالی

و مهم‌ترین پول رایج). تقریباً با تمام معیارهای مقایسه‌ای، ایالات متحده در طول دهه گذشته رهبر بود. ارقام رشد اقتصادی‌اش نیز معمولاً بزرگ‌تر از ارقام دیگر کشورهای پیشرفته از جمله اروپا بود. این کشور که زمانی ثروتش به واردات نفت از خاورمیانه بستگی داشت، به صادرکننده انرژی بدل گشته است. در ضمن، در گذشته هرگز هیچ اقتصاد ملی منحصر به فردی به اندازه آمریکا با بخش دیجیتال خود بر صنایع آینده‌نگرانه تسلط نداشته است. به نظر نمی‌رسید که بحران‌های اقتصادی برای ایالات متحده‌ای تأثیر بگذارد که به سرعت، بر رکود مالی سال ۲۰۰۸ غلبه کرد. این همه آسیب‌پذیری آشکار و غیرمنتظره برای آمریکا توسط سوء مدیریت ترامپ، همچنین، توسط نقص‌های اساسی در نظام سلامت آن کشور برانگیخته شد. در یک شب، رفاه اقتصادی کشور نابود شد و این رفاه به تطبیق‌پذیری شرکت‌ها، قدرت مالی دولت او و بیشتر به تعداد بسترهای مراقبت ویژه موجود وابسته بود.

آیا این پایان سلطه اقتصادی آمریکا است؟

برخی دانشمندان اقتصادی پیش‌بینی می‌کنند که تأثیر بحران کرونا ویروس در ایالات متحده نسبت به بسیاری از دیگر کشورهای صنعتی عمیق‌تر گردد. پیش‌بینی‌های اخیر

5. Hilton
6. Marriott
7. InterContinental
8. Hyatt

1. Steven Mnuchin
2. David Kong
3. Best Western chain

۴. Phoenix شهری در آریزونا

نشان می‌دهد که اقتصاد آمریکا (در محاسبه کل سال)، بین ۴ تا ۷ درصد منقبض شود. تعداد روزافزونی از اقتصاددانان نیز این امید را از دست می‌دهند که این اقتصاد پس از فروپاشی، سریعاً احیا شود. بنا بر تحلیل بانک دوتشه^۱ بسیاری از شرکت‌ها و خانوارها، ابتدا پول پس انداز می‌کنند تا دیونی را بپردازند که در بحران بردوشان تحمیل شد. تحلیلگران بانک معتقدند که این موضوع، منجر به آن می‌شود که منحنی اقتصاد، نه به شکل V بلکه به شکل U درآید؛ یعنی پس از فروپاشی، دوره رکود و ایستایی فرامی‌رسد و پس از آن، دوباره رشد شروع می‌شود. کارشناس اقتصاد دانشگاه نیویورک، نوریل روبینی^۲ حتی معتقد است که این موضوع خوش بینانه است. او اخیراً از سناریوی "I" صحبت می‌کند؛ از رکودی عمودی و تقریباً بی‌وقفه در اقتصاد بدون هیچ‌گونه چشم‌انداز بهتر. برخی اقتصاددانان بیم آن دارند که بحران کرونا، بتواند پایان سلطه اقتصادی آمریکا را رقم بزند. کنت روگوف^۳ از دانشگاه هاروارد، معتقد است که حتی اگر قدرت ایالات متحده در غلبه خلاقانه بر فلاکت را دستکم نگیریم، معلوم نیست که این قدرت، در حال حاضر توفیق حاصل کند. به گفته

او پاندمی توانست «ثابت کند که از جنگ جهانی دوم به بعد، بزرگ‌ترین تهدید برای برتری دلار و رهبری ایالات متحده است».

پس آیا ویروس کرونا به ابرقدرتی این کشور، خاتمه خواهد داد؟ دوشی^۴، دانشمند علوم سیاسی واشنگتن معتقد است که اگر ایالات متحده نشان دهد که خود ناتوان از رهبری است، روابط قدرت جهانی به نفع پکن تغییر می‌کند.

پیش‌بینی‌هایی موقه است

به قولی پایان سلطه آمریکا، اغلب در گذشته پیش‌بینی شده است. در ۴ اکتبر ۱۹۵۷، آمریکایی‌ها وحشت‌زده شدند، آن هم هنگامی که مسکو نخستین ماهواره (اسپوتنیک ۱) را به فضا فرستاد. مردم آن را نشانه سلطه تکنولوژیکی شوروی بر ایالات متحده تلقی کردند. هرچند پس از آن، این کشور دوباره به حرکت درآمد. این تحرک نه تنها به بنیان‌گذاری ناسا (آژانس فضایی آمریکا)، منجر شد بلکه سبب آن شد که دولت فدرال، به منظور علاقه‌مند کردن جوانان به فیزیک و ریاضی، میلیاردها دلار برای نظام آموزش عمومی سرمایه‌گذاری کند. در ۲۱ جولای سال ۱۹۶۹، نیل آرمسترانگ^۵ از واپاکونتا^۶ اوهایو، نخستین انسانی بود که بر سطح ماه قدم گذاشت.

اکنون نشانه‌هایی موجود است دل بر آنکه این کشور، به اشتباهش پی می‌برد. بیشتر آمریکایی‌ها حتی بدون توصیه مقامات، فاصله‌گذاری اجتماعی نسبت به یکدیگر را رعایت می‌کنند، بنابراین، تضمین می‌شود که ویروس، کندتر گسترش یابد. اکثریت عظیمی از آمریکایی‌ها، در حال حاضر طرفدار دولت ایالات متحده هستند که بیمه سلامت پاسخگو به شهروندان آمریکایی را فراهم می‌کند. در چهارشنبه، دمکرات‌ها سرانجام در مورد کاندیدای انتخابات ریاست جمهوری به توافق رسیدند، پس از آنکه کاندیدای سوسیالیست برنی سندرز از کاندیداتوری خود صرف‌نظر نمود و قول داد که از معاون رئیس‌جمهوری پیشین، جو بایدن پشتیبانی نماید. انتخابات در ۳ نوامبر برگزار می‌شود و در حال حاضر، بایدن رقیب ترامپ است، گرچه با کمبود پول مواجه است و با این حقیقت دست و پنجه نرم می‌کند که هیچ‌کس در حال حاضر، علاقه‌ای به او نشان نمی‌دهد. در ایالات متحده هر بچه مدرسه‌ای یاد می‌گیرد که بگوید: «به خودت متکی باش». اینکه کسی واقعاً به خودش متکی باشد، عملاً غیرممکن است؛ اما این امر، دقیقاً همان چیزی است که این جمله را چنین جذاب جلوه می‌دهد.

4. Doshi

5. Neil Armstrong

6. Wapakoneta, Ohio

۱. Deutsche Bank بانک چندملیتی سرمایه‌گذاری و شرکت خدمات مالی در فرانکفورت آلمان

2. Nouriel Roubini

3. Kenneth Rogoff

صحبت‌های ترامپ پیرامون کرونا و ویروس:

۲۲ ژانویه

«کاملاً آن را تحت کنترل داریم. چیزی است که از چین می‌آید و ما آن را تحت کنترل داریم. همه چیز رویه‌راه است.»

۱۹ فوریه

«فکر می‌کنم همه چیز رویه‌راه شود. فکر می‌کنم وقتی وارد ماه آوریل شویم و هوا گرم‌تر گردد، این موضوع، تأثیری بسیار منفی بر آن بگذارد.»

۲۶ فوریه

«ما فقط ۱۵ بیمار داریم، آن‌ها بهتر می‌شوند و امیدواریم که به زودی همه آن‌ها بهتر شوند.»

۲۸ فوریه

«دمکرات‌ها در حال حاضر به کرونا ویروس جنبه سیاسی می‌دهند؛ و این حقه جدید آن‌ها است.»

۱۵ مارس

«این ویروس مسری است. باورکردنی نیست اما موضوع آن است که ما بر این ویروس، کنترل کامل داریم.»

۱۶ مارس

«در باره چیزی صحبت می‌کردم که تحت کنترل داریم اما درباره ویروس صحبت نمی‌کردم.»

۱۷ مارس

«احساس می‌کنم ارقامی که در برخی مناطق بیان می‌شود، اندکی بیشتر از آن است که باید باشد.»

۲۴ مارس

«دوست داشتم تا عید پاک گشایشی حاصل شود. آیا باشکوه نیست که مردم، همه کلیساها را پر کنند؟»

۲۹ مارس

«همان‌طور که گفتیم، کاش بتوانیم تعداد بیماران را تا ۱۰۰۰۰۰ نفر - که رقم وحشتناکی است - و شاید حتی کمتر از آن مهار کنیم. فقط تا ۱۰۰۰۰۰، همه ما باهم کار بسیار شاقی انجام داده‌ایم.»

منبع

این مطلب در ۱۱ آوریل سال ۲۰۲۰ در تازمانی مجله اشپیکل منتشر شده و در آدرس ذیل، قابل دسترسی است:

<https://www.spiegel.de/international/world/the-american-patient-how-trump-is-fueling-a-corona-disaster-a-024a5cc9-2e07-419a-a351-67837b47f6bb>